

vilde jeg idetmindste ikke føle mig opfordret til at tage Ordet for Ministeriet. Men de gode Mænd kunne let komme i det Tilfælde, at komme til at ramme deres Venner, medens de slaae efter deres Uvenner; de kunne let komme i det Tilfælde, at de komme til at ramme Fædrelandet, medens de slaae efter Ministeriet. Det er vel ganske vist, at de samme Mænd maaskee ikke ville kunne paalægges Ansvar, fordi de ramme Ministeriet, fordi de maaskee ikke forstaae at bruge det Vaaben, som de have ihaende; men i alt Fald ville de paadrage sig et Ansvar ved at bruge et Vaaben, som de ikke forstaae at føre. Jeg maa derfor stemme mod Adressen.

Madvig: Hvad der bevæger mig til at tage Ordet, ere de Ord, der ere saadane deels fra en anden æret Landssthingsmand og deels fra den 2den Landssthingsmand for 2den Kreds (Kirck), forsaavidt de have paaberaabt sig de Dittringer, der ere fremkomne idag, som supplerende hvad der staaer i selve Adressen. Jeg finder mig derfor foranlediget til med et Par Ord at sige, hvorfor og i hvilken Udstrækning jeg agter at stemme for Adressens Indgivelse (Hør!). Adressen er fremkommen ifølge en i det andet Thing stillede Forspørgsel, der angik den af Hans Majestæts Ministerium den 13de Februar 1852 afgivne Erklæring. Denne Erklæring gik ud paa, at det ved Grundloven tagne Forbehold med Hensyn til Slesvig ikke hjemlede nogen Ret til at foretage Forandringer i Danmarks Grundlov, heller ikke med Hensyn til Fællesforfatningens Indførelse, uden paa grundlovmæssig Maade. Den da afgivne Erklæring har det nuværende Ministerium, der i det Væsentlige maa betragtes som det samme Ministerium (Hør!), ikke villet atter vedkende sig. Jeg troer, at hiin den 13de Februar 1852 afgivne Erklæring var rigtig og sand, og jeg troer ikke, at den danske Rigsdag fra sit Standpunct kan opgive at holde paa denne Erklæring (Hør!), og, naar den da paa nogen Maade er sat under Spørgsmaal, og man opfordrer mig til at afgive min Stemme, saa tør jeg ikke nægte at give min Stemme til at bede Hans Majestæt om Beroligelse i denne Henseende (Hør!). Derpaa gaaer Adressen

fine Ord og i sit Indhold ud, og forsaavidt slutter jeg mig til den. Hvad der ellers dermed skulde være tilfaldet, eller hvad den kan føre til, derom skal jeg ikke nu udtale mig. Jeg holder mig forpligtet til at give min Stemme for Adressen, saadan som den er, efterat Forslaget om den engang er indkommen, og dermed Spørgsmaalet forelagt. Jeg giver derimod ikke min Stemme til at betragte Motiveringen enten af den ærede Indbringer eller af andre Medlemmer her som noget Supplement til Adressen. Alt, hvad her forresten kan siges, men som ikke staaer i Adressen, har ikke for mig, ligesaa lidt som for det ærede Landssting i det Hele, noget Bindende. Der kan dertil være Udskilligt, som er rigtigt, ja Meget, der er rigtigt; der kan ogsaa dertil være Meget, som er urigtigt, og der er i det, som blev sagt idag til at anbefale Adressen, Meget, som er urigtigt (Hør!), og navnlig et Punct, som er af en saadan Vigtighed, at jeg ikke tør undlade for min Deel at henlede Opmærksomheden derpaa. Den ærede Landssthingsmand, der her har indbragt Adressen, omtalte nemlig de Dittringer, der under et tidligere Møde her under Grundlovsfagens anden Behandling faldt fra den ærede Finantsminister. Den ærede Finantsministers Dittringer vare rettede mod mig, og der er derfor ikke let Noget, der skulde have mindre Opfordring til at tage dem i Forsvar, end jeg. Jeg vil heller ingenlunde tage dem i Forsvar i deres Heelhed, men der er een Ting, der idag blev fremhævet og dadlet, som jeg fuldkommen maa indrømme Rigtigheden af, og som jeg derfor ikke troer burde dadles. Fællesforfatningen for hele Monarchiet, som saadan, som Fællesforfatning, maa ogsaa efter min Mening gives af Hans Majestæt ifølge hans Magtfuldkommenhed og ikke ifølge en Forhandling her. Hvad her skal forhandles, er Forandringerne i den specielle danske Grundlov, og det er om disse Forandringer, der staae i Forbindelse forresten med Fællesforfatningen, det er om disse Forandringer i Grundloven for Kongeriget Danmark, at Erklæringen af 13de Februar 1852 alene dreiede sig. Naar jeg har sagt, at der i den ærede Finantsministers Dittringer var Noget, jeg i høi Grad